

Список літератури:

1. Колесніков, О.Є. Основні аспекти впровадження дистанційної освіти / О.Є. 2. Колесніков, В.Д. Гогунський. (2012). Інформаційні технології в освіті, науці та виробництві. №1(1). (С. 34 – 41).
3. Мердок М., Мюллер Т. Взрыв обучения: Девять правил эффективного виртуального класса. (2012). "Альпина Паблишер".
4. Полат Е.С. Современные педагогические и информационные технологии в системе образования: учебное пособие / Е.С. Полат, М.Ю. Бухаркина. (2008). Москва, Издательский центр "Академия".
5. Яковенко А.Е. Стратегия принятия решений в условиях адаптивного обучения // А.Е. Яковенко, А.В. Нарожный, В.Д. Гогунский. (2005). Вост.-Европейский журнал передовых технологий. № 2/2 (14). (С.105 – 110).

Н.М. Філянiна,

**професор кафедри фундаментальної та мовної підготовки,
Національного фармацевтичного університету, м. Харків**

О.О. Долга,

**доцент кафедри фундаментальної та мовної підготовки,
Національного фармацевтичного університету, м. Харків**

ГЕРМЕНЕВТИКА ЯК ГНОСЕОЛОГІЧНЕ ПІДґРУНТЯ І МЕТОДОЛОГІЯ ГУМАНІТАРНИХ НАУК

Вступ. Проблема духовності людини є ключовою проблемою гуманітарного знання і тут потенціал герменевтики, як методології пошуку ідентичності, постає актуальним, саме з урахуванням часу гуманітарної кризи. Для України ця проблема набуває значної ваги в умовах державо- та націотворення, відродження історичної та культурної спадкоємності, а також формування стратегій майбутнього.

Розгляд суті герменевтичного підходу та можливостей його застосування в царині інтерпретації, дозволяє виявити ті специфічні аспекти системи: «людина-текст», де може бути застосований герменевтичний підхід, межі застосування герменевтичного методу та його продуктивність.

Матеріали та методи. Герменевтику традиційно визначали як мистецтво тлумачення текстів, втіленням яких є книги, насамперед Біблія, а також інтерпретація інших проявів думки.

Формування філософської герменевтики стало наслідком дослідження проблеми тлумачення у двох аспектах: по-перше, розв'язання проблеми багатозначності знаків; по-друге, пошук відповіді на питання про співвідношення тексту й буття. Універсальна герменевтика ставила перед собою насамперед завдання визначення смислу будь-якого тексту залежно від розуміння задуму автора, а не зв'язку між текстом і читачем. Разом з тим читання, як взаємодія між текстом та інтерпретатором, є основою будь-якого розуміння.

До початку ХХ ст. проблематика герменевтики як розуміння тексту та проблематика філософії осмислювалися окремо. Від початку ХХ ст. терміни «герменевтика» та «герменевтичний підхід» починають пов'язувати з філософським осмисленням самого феномену розуміння, а значить й усієї методології та практики гуманітарно-історичних дисциплін.

В історичному науковченні В. Дільтея (1833–1911 рр.) герменевтика як мистецтво тлумачення писемних пам'яток залучається до процесу пізнання логіки та методології гуманітарних наук і проголошується сполучною ланкою між філософією та історичними дисциплінами, головною складовою основоположень наук про дух. Тобто герменевтика у традиційному сенсі становить гносеологічне підґрунтя й методологію гуманітарних наук (Дільтей, 2001).

Герменевтика постає у Дільтея як основоположна наука про розуміння, яка має справи зі свідомістю суб'єкта, опосередкованою в знаковій формі. Такий опредмечений прояв духовного життя Дільтей назвав

об'єктивуванням. Він вважав, що тільки на основі «розуміння» аналізу об'єктивної людського духу можливий науковий підхід до життя свідомості і до розуміння культури (Дильтей, 2001).

Німецький філософ Г. Блюменберг зауважує, що «герменевтика спрямована на те, що не просто мусить мати свій смисл і зберігати його крізь усі часи, а що саме через свою багатозначність включає витлумачення у своє значення», даючи своєму предмету змогу збагачуватися новими й новими витлумаченнями (Блюменберг, 2005).

Дж. Ван Барен визначає герменевтику як філософське дослідження найбільш загальних аспектів інтерпретації або дій людей у процесі чи під час інтерпретації. Ці аспекти містять інтенціональність, буття-у-світі, мову, соціальність, час і наратив. Із позицій практики герменевтику загалом можуть визначати як пошук відповіді на питання, як належить чи як можливо діяти в ситуації «з конфліктом інтерпретацій» світу (Buren John van, 1977). Філософська герменевтика знаходить своє застосування в таких спеціальних філософських дисциплінах: етиці, естетиці, політичній філософії, а також у низці соціальних і гуманітарних наук.

Результати та їх обговорення. Герменевтика дає змогу зрозуміти усе багатство змісту гуманітарних явищ і є дійсним мистецтвом інтерпретації.

Для герменевтичної методології характерні виділення знаково-символічної сторони пізнавальної діяльності та перенесення лінгвістичних та літературознавчих методів дослідження в загальну методологію гуманітарних наук (Дильтей, 2001). Серед особливостей герменевтичної методології - поняття дихотомії природничих наук та гуманітарних. Її предметною основою є текст, тоді як асобом аналізу гуманітарних явищ є мова. Саме це й пояснює, чому мова є центральною проблемою в будь-яких концепціях герменевтики. «Центральною проблемою герменевтики, – на думку Г. Фон Врігта, – є ідея мови та орієнтовані на мову поняття: «значення», «інтенсивність», «інтерпритація», та «розуміння». Ця риса відображена вже в самій назві «герменевтика», що означає мистецтво

інтерпритації» (Грищенко, 2014). Лінгвістичні, герменевтичні та інші методи дослідження мови є методологічною основою гуманітарних наук. Таким чином герменевтика розширює можливості й сферу застосування філософської герменевтики та її методологічного потенціалу, а також дозволяє залучати нові підходи до розв'язання сучасної гуманітарної проблематики, зокрема й проблеми ідентичності в різних її аспектах.

Список літератури:

1. Блюменберг Г. (2005) Світ як книга. Київ:Лібра, (544 с). Вригт Г.Х.фон (1986) Логико-философские исследования. Москва: Прогресс.(600 с).
2. Грищенко Я.С. (2014) Герменевтика як мистецтво інтерпретації. Филологические науки / Теоретические и методологические проблемы исследования языка. Взято з : <http://www.kamts1.kpi.ua/node/1017>
3. Дильтей В. (2001) Т. IV: Герменевтика и теория литературы. Собрание сочинений: в 6 т. Москва: Дом интеллектуальной книги. (531с).
4. Buren John van. (1977) Critical Environmental Hermeneutics Взято з: https://originrh.web.fordham.edu/images/academics/programs/environmental_studies/vanburenenvethics-del.pdf

Н.В. Харитонова,
викладач кафедри іноземних мов,
Національного фармацевтичного університету, м. Харків

ДО ПИТАННЯ ВИКЛАДАННЯ ЛАТИНСЬКОЇ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ

Вступ. Вивчення латинської мови передбачає засвоєння лексики, граматики, основних способів словотворення й греко-латинських терміноелементів, що вживаються у фармацевтичній термінології; особливу увагу приділено утворенню номенклатурних назв та термінів у ботанічній, хімічній та номенклатурі лікарських засобів. У будь-якій дисципліні